

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

10 май 2017 година *

„Преюдициално запитване — Длъжностно лице на Европейския съюз — Правилник — Задължително осигуряване по социалноосигурителната схема на институциите на Европейския съюз — Доходи от недвижимо имущество, получени в държава членка — Начисляване на обща социална вноска, социална удържка и допълнителни вноски съгласно правото на държава членка — Участие във финансирането на социалното осигуряване на тази държава членка“

По дело C-690/15

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Cour administrative d'appel de Douai (Апелативен административен съд Дуе) (Франция) с акт от 14 декември 2015 г., постъпил в Съда на 21 декември 2015 г., в рамките на производство по дело

Wenceslas de Lobkowicz

срещу

Ministère des Finances et des Comptes publics,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: К. Lenaerts, председател, А. Tizzano, заместник-председател, R. Silva de Lapuerta, М. Pešič, L. Bay Larsen, М. Berger и А. Prechal, председатели на състави, С. Toader, М. Safjan, D. Šváby, E. Jarašiūnas, С. G. Fernlund и F. Biltgen (докладчик), съдии,

генерален адвокат: Р. Mengozzi,

секретар: V. Giacobbo-Peyronnel, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 18 октомври 2016 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за г-н De Lobkowicz, от G. Hannotin, адвокат,
- за френското правителство, от G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme и D. Segoin, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от D. Martin и G. Gattinara, в качеството на представители,

* Език на производството: френски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 6 декември 2016 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на правото на Съюза по въпроса дали съществува принцип за прилагане на законодателството само на една държава членка подобно на принципа, изразен в Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен и актуализиран с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 година (ОВ L 28, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 35 и поправка в ОВ L 32, 2008 г., стр. 31), изменен с Регламент (ЕО) № 307/1999 на Съвета от 8 февруари 1999 година (ОВ L 38, 1999 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 103, наричан по-нататък „Регламент № 1408/71“), и впоследствие с Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социално осигуряване (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82), тълкуван от Съда в решение от 26 февруари 2015 г., *De Ruyter* (C-623/13, EU:C:2015:123).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-н Wenceslas de Lobkowicz, длъжностно лице на Европейската комисия, и Ministère des Finances et des Comptes publics (Министерство на финансите и бюджета) (Франция) във връзка с начислените на това лице социални вноски и удържки за периода от 2008 г. до 2011 г. върху получени във Франция доходи от недвижимо имущество.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Член 12 от Протокола (№ 7) за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз (ОВ С 83, 2010 г., стр. 266, наричан по-нататък „Протоколът“) предвижда следното:

„Длъжностните лица и другите служители на Съюза подлежат на данъчно облагане в полза на Съюза върху изплатените им от Съюза заплати, надници и възнаграждения, при условията и според процедурата, определена от Европейския парламент и от Съвета, като действат чрез регламенти в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация със заинтересованите институции.

Те се освобождават от националните данъци върху заплатите, надниците и възнагражденията, които са им били изплатени от Съюза“.

- 4 Съобразно с член 13 от този протокол:

„За целите на прилагането на данъка върху дохода, на имуществения данък и на данъка върху наследството, както и за целите на прилагането на конвенциите за избягване на двойното данъчно облагане, сключени между държавите — членки на Съюза, длъжностните лица и другите служители на Съюза, които единствено поради изпълнение на задълженията им в служба на Съюза установяват своето пребиваване на територията на държава членка, различна

от тази на тяхното местоживеене за данъчни цели, по времето, когато са постъпили на работа в Съюза, се считат както в държавата на тяхното действително пребиваване, така и в държавата на местоживеене за данъчни цели, че са запазили местоживеенето си в последната държава [...]

[...]“.

5 Съгласно член 14 от посочения протокол:

„Европейският парламент и Съветът, като действат чрез регламенти, в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация със заинтересованите институции, определят схема за социално-осигурителните обезщетения на длъжностните лица и другите служители на Съюза“.

6 Правилникът за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“) и Условието за работа на другите служители на Съюза са приети с Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета от 29 февруари 1968 година за установяване на Правилник за длъжностните лица на Европейските общности и Условие за работа на другите служители на Европейските общности и установяване на специални мерки, временно приложими за длъжностни лица на Комисията (ОВ L 56, 1968 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 8, стр. 12), изменен с Регламент (ЕО, Евратом) № 1324/2008 на Съвета от 18 декември 2008 г. (ОВ L 345, 2008 г., стр. 17).

7 Член 72 от Правилника гласи:

„1. Длъжностното лице [е здравно осигурено] до 80 % от направените разноски в съответствие с правилата, приети по споразумение между институциите на [Съюза] след консултации с Комитета по правилника. [...]

[...]

Една трета от размера на вноските, необходими за покриване на осигурителната премия, се приспада от заплатата на длъжностното лице, но плащаната от него сума не може да надвишава 2 % от основната му заплата.

[...]“.

8 Текстът на член 73 от Правилника е следният:

„1. От датата на постъпване на служба длъжностното лице е осигурено за рисковете „професионално заболяване“ или „злополука“ по начина, предвиден в правилата, приети по общо съгласие на институциите [на Съюза] след консултации с Комитета по правилника. Длъжностното лице участва във финансирането на вноските за осигуряване срещу непрофесионални рискове в размер до 0,1 % от основната му заплата.

[...]“.

9 Съгласно член 83 от Правилника:

„1. Плащанията, предвидени по настоящата пенсионноосигурителна схема, се извършват от бюджета на [Съюза]. Държавите членки съвместно гарантират изплащането на тези суми в съответствие с предвидения индекс за финансиране на този вид разходи.

[...]

2. Длъжностните лица участват във финансирането на една трета от пенсионноосигурителната схема. Вноската е в размер на 10,9 % от основната заплата на длъжностното лице, като корекционните коефициенти, предвидени в член 64, не се вземат предвид. Вноските се приспадат ежемесечно от заплата на длъжностното лице. [...]

[...]“.

- 10 Размерът на вноската, предвидена в посочения член 83, параграф 2, се актуализира всяка година. Така към 1 юли за разглеждания в главното производство период от 2009 г. до 2011 г. тази вноска е била съответно в размер на 11,3 %, 11,6 % и 11 %.
- 11 Съгласно член 2, параграф 1 от Регламент № 1408/71 регламентът „се прилага за заети лица, самостоятелно заети лица и студенти, към които се прилага или е било прилагано законодателството на една или повече държави членки и, които са граждани на държава членка, или са лица без гражданство или бежанци, живеещи на територията на някоя от държавите членки, както и към членовете на техните семейства и преживелите ги лица“.
- 12 Член 13, параграф 1 от посочения регламент предвижда, че „лицата, за които се прилага настоящият регламент, са субекти на законодателството на само една-единствена държава членка. Това законодателство се определя в съответствие с разпоредбите в настоящия дял“.
- 13 Регламент № 1408/71 е отменен, считано от 1 май 2010 г., датата, от която се прилага Регламент № 883/2004. Въпреки това текстът на член 2, параграф 1 и на член 13, параграф 1 от Регламент № 1408/71 е по същество идентичен съответно на текста на член 2, параграф 1 и на член 11, параграф 1 от Регламент № 883/2004.

Френското право

- 14 Съгласно член L. 136-6 от Кодекса за социално осигуряване в приложимата за фактите по главното производство редакция физическите лица, които за целите на данъчното облагане са местни за Франция лица по смисъла на член 4В от Общия данъчен кодекс, са длъжни да заплащат по силата на член 1600-0 С от Общия данъчен кодекс, който е сред разпоредбите на този кодекс, посветени на „обща[та] социална вноска [наричана по-нататък „CSG“], събирана в полза на Националната каса за семейни помощи, на Фонда за солидарност с възрастните хора и на задължителните здравноосигурителни схеми“, вноска върху доходите от имущество, изчислена въз основа на нетната сума, която се взема предвид при определяне на данъка върху доходите, сред които са и доходите от недвижимо имущество.
- 15 Според член 1600-0 F bis от Общия данъчен кодекс в редакцията му, приложима за фактите по главното производство, на тези лица освен това се начислява „социална удръжка“ съгласно член L. 245-14 от Кодекса за социално осигуряване, която е в размер на 2 % върху същите доходи по силата на приложимия за разглеждания период член L. 245-16 от Кодекса за социално осигуряване. От Кодекса за социалното подпомагане и семействата следва и начисляването върху посочените доходи на допълнителна вноска от 0,3 % в съответствие с член L. 14-10-4 от този кодекс, както и допълнителна вноска от 1,1 % съгласно член L. 262-24 от същия.

Фактите по спора в главното производство и преюдициалният въпрос

- 16 Г-н De Lobkowicz, който е френски гражданин, е бил длъжностно лице на служба в Комисията от 1979 г. до датата на пенсионирането си, а именно 1 януари 2016 г. На това основание той е осигурен по социалноосигурителната схема на институциите на Съюза.

- 17 Съгласно член 13 от Протокола г-н De Lobkowicz за данъчни цели е местно за Франция лице. В тази държава членка той получава доходи от недвижимо имущество. За периода от 2008 г. до 2011 г. върху тези доходи са начислени CSG, вноски за изплащане на социалния дълг (наричана по-нататък „CRDS“), социална удържка от 2 % и допълнителните към тази удържка вноски съответно от 0,3 % и 1,1 %.
- 18 След отказа на данъчната администрация да уважи искането му за освобождаване от плащането на посочените по-горе вноски и удържки г-н De Lobkowicz подава жалба с искане за освобождаване от плащането до Tribunal administratif de Rouen (Административен съд Руан) (Франция).
- 19 С решение от 13 декември 2013 г. тази юрисдикция прекратява производството по отношение на плащането на начислената на г-н De Lobkowicz CRDS за спорните години, от което той е бил освободен изцяло в хода на производството, и отхвърля исканията му в останалата им част.
- 20 Г-н De Lobkowicz подава жалба срещу това решение пред Cour administrative d'appel de Douai (Апелативен административен съд Дуе). Главното му искане пред този съд е да се произнесе по освобождаването му от останалите спорни плащания.
- 21 Запитващата юрисдикция отбелязва, на първо място, че въпросните вноски и удържки представляват данъчно облагане по смисъла на националното право, така че обстоятелството, че г-н De Lobkowicz или членовете на неговото семейство не получават никаква пряка насрещна престаия във връзка с тях е без значение за тяхната дължимост.
- 22 По-нататък тя посочва, че от решението на Съда от 26 февруари 2015 г., De Ruyter (C-623/13, EU:C:2015:123) е видно, че данъците върху доходите от имущество, които имат пряка и релевантна връзка с някои от клоновете на социалното осигуряване, изброени в член 4 от Регламент № 1408/71, а именно CSG, социалната удържка от 2 % и допълнителната удържка от 0,3 %, попадат в приложното поле на този регламент. По същите съображения като изложените от Съда в това решение запитващата юрисдикция приема, че допълнителната удържка от 1,1 % също трябва да се счита, че попада в приложното поле на посочения регламент.
- 23 Тя припомня обаче, че в точка 41 от решението си от 3 октомври 2000 г., Ferlini (C-411/98, EU:C:2000:530) Съдът вече е приел, че длъжностните лица на Съюза и членовете на семействата им, които са задължително социално осигурени по социалноосигурителната схема на институциите на Съюза, не могат да бъдат квалифицирани като „работници“ по смисъла на Регламент № 1408/71. При това положение принципът за прилагане на законодателството само на една държава членка, закрепен в член 13 от този регламент, не е приложим за тях.
- 24 Накрая, запитващата юрисдикция уточнява, че дори длъжностните лица на Съюза да имат качеството „работник“ по смисъла на разпоредбите на член 45 ДФЕС, този член не предвижда никакъв общ критерий за разпределянето на правомощията между държавите членки и институциите на Съюза, що се отнася до финансирането на социалноосигурителните обезщетения или на специалните обезщетения, независещи от вноски, който да позволи да се счита, както поддържа с г-н De Lobkowicz, че начисляването на разглежданите вноски и удържки трябва да се квалифицира като „дискриминационна мярка“ по смисъла на посочения член.

- 25 Като счита обаче, че е налице съмнение за съответствието с правото на Съюза на разглежданите вноски и удържки, начислени на г-н De Lobkowicz, Апелативен административен съд Дуге решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Има ли принцип на правото на Съюза, който да е пречка на длъжностно лице на Европейската комисия да се начисляват общата социална вноска, социалната удържка и допълнителните към тази удържка вноски от 0,3 % и 1,1 % върху доходи от недвижимо имущество, получени в държава — членка на Европейския съюз?“.

По преюдициалния въпрос

По допустимостта

- 26 Френското правителство твърди основно, че преюдициалното запитване е недопустимо, тъй като в него не са представени необходимите фактически обстоятелства, за да може Съдът да бъде полезен с отговора си на поставения въпрос. Всъщност запитващата юрисдикция била поставила въпрос във връзка с член 45 ДФЕС, без обаче да уточни гражданството на жалбоподателя по главното производство, нито дали последният е упражнил правото си на свободно движение с оглед на упражняването на професионална дейност.
- 27 В това отношение следва да се припомни, че отказът на Съда да се произнесе по отправеното от национална юрисдикция запитване само, е възможен само ако е съвсем очевидно, че исканото тълкуване на правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора по главното производство, когато проблемът е от хипотетично естество или още когато Съдът не разполага с необходимите данни от фактическа и правна страна, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси (вж. по-специално решения от 22 юни 2010 г., Melki и Abdeli, C-188/10 и C-189/10, EU:C:2010:363, т. 27 и цитираната съдебна практика и от 18 април 2013 г., Mulders, C-548/11, EU:C:2013:249, т. 27).
- 28 Всъщност необходимостта да се даде тълкуване на правото на Съюза, което да е от полза за националния съд, изисква, както се подчертава в член 94 от Процедурния правилник на Съда, националният съд да определи фактическия и правния контекст, в който се вписват поставените от него въпроси, или най-малкото да обясни фактическите хипотези, на които те се основават (вж. решения от 11 март 2010 г., Attanasio Group, C-384/08, EU:C:2010:133, т. 32 и от 5 декември 2013 г., Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken, C-514/12, EU:C:2013:799, т. 17).
- 29 В случая следва да се отбележи, че поставеният от запитващата юрисдикция въпрос несъмнено се отнася до тълкуването на правото на Съюза. В това отношение следва да се подчертае, че противно на поддържаното от френското правителство, този въпрос не е изрично насочен към член 45 ДФЕС, а се отнася общо до съществуването на „общ принцип на правото на Съюза“, който е пречка на длъжностно лице на Съюза да се начисляват социални вноски и удържки като разглежданите в главното производство върху доходи от недвижимо имущество, получени в държавата членка, за която това лице е местно лице за данъчни цели.
- 30 Освен това в акта за преюдициално запитване се съдържа изложение на предмета на спора в главното производство, както е видно от точки 17—20 от настоящото решение, в които са възпроизведени направените от запитващата юрисдикция констатации. Тази юрисдикция припомня и съдържащото на относимите национални разпоредби и излага причините, поради които е повдигнала въпроса за тълкуването на правото на Съюза, като се позовава на съдебната практика на Съюза в тази област, и по-специално на решение от 26 февруари 2015 г., De Ruyter (C-623/13, EU:C:2015:123).

31 Ето защо следва да се приеме, че в акта за преюдициално запитване са изложени данни от фактическа и правна страна, които позволяват на Съда да бъде полезен с отговора си на запитващата юрисдикция.

32 При това положение преюдициалното запитване е допустимо.

По същество

33 С въпроса си запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали принципът за прилагане на социалноосигурителното законодателство само на една държава членка, изразен в Регламент № 1408/71, а впоследствие и в Регламент № 883/2004 и уточнен в решение от 26 февруари 2015 г., *De Ruyter* (C-623/13, EU:C:2015:123), трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство като разглежданото в главното производство, което предвижда, че върху доходите от недвижимо имущество, получени от длъжностно лице на Съюза в държава членка, за която това лице е местно лице за данъчни цели, се начисляват социални вноски и удържки, които са предназначени да финансират схемата за социално осигуряване на тази държава членка.

34 От една страна, следва да се припомни, че макар държавите членки да запазват компетентността си да организират системите си за социално осигуряване, при упражняване на тази компетентност те все пак трябва да спазват правото на Съюза (решения от 1 април 2008 г., Правителство на Френската общност и Валонско правителство, C-212/06, EU:C:2008:178, т. 43, от 21 януари 2016 г., Комисия/Кипър, C-515/14, EU:C:2016:30, т. 38 и от 6 октомври 2016 г., *Adrien и др.*, C-466/15, EU:C:2016:749, т. 22).

35 От друга страна, длъжностно лице на Съюза може да има качеството на работник мигрант по смисъла на член 45 ДФЕС като гражданин на държава членка, работещ на територията на държава членка, различна от неговата държава по произход. Независимо от това обаче, доколкото за длъжностните лица на Съюза не се прилага националното социално осигурително законодателство, посочено в член 2, параграф 1 от Регламент № 1408/71 и в същата разпоредба на Регламент № 883/2004, която определя приложното поле на тези регламенти спрямо лицата, тези длъжностни лица не могат да бъдат квалифицирани като „работници“ по смисъла на същите регламенти. В този контекст за тях не се прилага и член 48 ДФЕС, който е възложил на Съвета задачата да въведе схема, позволяваща на работниците да преодолеят пречките, които могат да възникнат за тях вследствие на националните норми, приети в областта на социалното осигуряване, а Съветът е изпълнил това задължение, като е приел Регламент № 1408/71 и впоследствие Регламент № 883/2004 (вж. в този смисъл решения от 3 октомври 2000 г., *Ferlini*, C-411/98, EU:C:2000:530, т. 41 и 42 и от 16 декември 2004 г., *Му*, C-293/03, EU:C:2004:821, т. 34—37).

36 Всъщност за длъжностните лица на Съюза се прилага общата социалноосигурителна схема на институциите на Съюза, която е регламентирана съобразно с член 14 от Протокола от Европейския парламент и от Съвета посредством регламенти в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с институциите.

37 Тази схема за социалноосигурителни обезщетения е въведена с Правилника, който урежда в дял V, озаглавен „Заплата и социално осигуряване на длъжностните лица“, и по-специално в глави 2 и 3 на този дял, отнасящи се до социалното осигуряване и пенсиите, приложимите за длъжностните лица на Съюза правила.

- 38 Ето защо относно социалноосигурителните задължения на длъжностните лица на Съюза правното положение на последните се урежда от правото на Съюза поради служебната им връзка със Съюза (вж. в този смисъл решение от 13 юли 1983 г., Forcheri, 152/82, EU:C:1983:205, т. 9).
- 39 Следователно задължението на държавите членки да спазват правото на Съюза при упражняване на компетентността си във връзка с организирането на системите си за социално осигуряване, припомнено в точка 34 от настоящото решение, обхваща правилата, уреждащи служебното правоотношение на длъжностно лице на Съюза с последния, а именно свързаните с това правоотношение разпоредби на Протокола и на Правилника.
- 40 В това отношение, както отбелязва генералният адвокат в точка 72 от заключението си, от една страна, Протоколът има същата правна сила като Договорите (становище 2/13 (Присъединяване на Съюза към ЕКПЧ) от 18 декември 2014 г., EU:C:2014:2454, т. 161).
- 41 По аналогия с член 12 от Протокола, който въвежда по отношение на длъжностните лица на Съюза единно облагане върху изплатените им от него заплати, надници и възнаграждения и въз основа на това предвижда освобождаване на тези суми от национални данъци, трябва да се приеме, че член 14 от този протокол, доколкото възлага на институциите на Съюза компетентността да определят социалноосигурителната схема за своите длъжностни лица, предполага, че държавите членки не носят задължението за осигуряване на длъжностните лица на Съюза по национална схема за социално осигуряване и че тези длъжностни лица не са длъжни да участват във финансирането на последната.
- 42 От друга страна, тъй като Правилникът е приет с Регламент № 259/68, той има всички характеристики, предвидени в член 288 ДФЕС, съгласно който Правилникът е с общо приложение, задължителен е в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки. Следователно спазването на Правилника е задължително и за държавите членки (вж. в този смисъл решения от 20 октомври 1981 г., Комисия/Белгия, 137/80, EU:C:1981:237, т. 7 и 8, от 7 май 1987 г., Комисия/Белгия, 186/85, EU:C:1987:208, т. 21, от 4 декември 2003 г., Kristiansen, C-92/02, EU:C:2003:652, т. 32 и от 4 февруари 2015 г., Melchior, C-647/13, EU:C:2015:54, т. 22).
- 43 В този контекст следва да се отбележи, че от член 72, параграф 1, четвърта алинея от Правилника е видно, че част от размера на вноските, необходими за покриване на риска „заболяване“, се приспада от заплатата на длъжностното лице, но плащаната от него сума не може да надвишава 2% от основната му заплата. Член 73, параграф 1 от Правилника предвижда, че от датата на постъпване на служба длъжностното лице е осигурено за рисковете „професионално заболяване“ или „злополука“ и че участва във финансирането на вноските за осигуряване срещу непрофесионални рискове в размер до 0,1% от основната му заплата. От член 83, параграф 2 от Правилника е видно и че длъжностните лица участват във финансирането на една трета от пенсионноосигурителната схема, като тази вноска е в размер на определен процент от основната заплата.
- 44 От изложеното по-горе следва, че не държавите членки, а само Съюзът има компетентност да определя правилата, приложими за длъжностните лица на Съюза, що се отнася до задълженията им в областта на социалното осигуряване.
- 45 Всъщност, както отбелязва генералният адвокат в точка 76 от заключението си, член 14 от Протокола и разпоредбите на Правилника в областта на социалното осигуряване изпълняват по отношение на длъжностните лица на Съюза функция, аналогична на тази на член 13 от Регламент № 1408/71 и на член 11 от Регламент № 883/2004, която се изразява по-специално в забрана за длъжностните лица да участват в различни схеми за социално осигуряване.

- 46 Следователно национална правна уредба, като разглежданата в главното производство, въз основа на която върху доходите на длъжностно лице на Съюза се начисляват социални вноски и удържки, предназначени конкретно за финансирането на схемите за социално осигуряване на съответната държава членка, нарушава изключителната компетентност, възложена на Съюза както с член 14 от Протокола, така и със съответните разпоредби на Правилника, по-специално тези, които уреждат задължителните вноски на длъжностните лица на Съюза за финансирането на социалноосигурителната схема.
- 47 Освен това е налице опасност тази правна уредба да накърни равното третиране на длъжностните лица на Съюза и по този начин да разубеди желаещите да упражняват професионална дейност в институция на Съюза, при положение че някои длъжностни лица бъдат принудени да правят вноски не само към общата социалноосигурителна схема на институциите на Съюза, но и към национална схема за социално осигуряване.
- 48 Предходният анализ не се опровергава от твърденията на френското правителство, че разглежданите в главното производство социални вноски и удържки са квалифицирани като „данъци“, които се начисляват не върху доходи от труд, а върху доходи от недвижимо имущество и срещу тях не се получава насрещна престация нито предимство като социалноосигурителни обезщетения. Всъщност, както е видно от представените от запитващата юрисдикция данни, във всички случаи тези вноски и удържки са предназначени пряко и конкретно за финансирането на клоновете на френската схема за социално осигуряване. Следователно те не могат да се начисляват на длъжностно лице на Съюза, каквото лице е г-н De Lobkowicz, тъй като финансовите му задължения в областта на социалното осигуряване се уреждат изключително от Протокола и от Правилника, като по този начин остават извън компетентността на държавите членки (вж. по аналогия относно Регламент № 1408/71 решение от 26 февруари 2015 г., De Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, т. 31, 23, 26, 28 и 29).
- 49 С оглед на всички изложени по-горе съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че член 14 от Протокола, както и разпоредбите на Правилника относно общата социалноосигурителна схема на институциите на Съюза трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство, което предвижда, че върху доходите от недвижимо имущество, получени от длъжностно лице на Съюза в държава членка, за която това лице е местно лице за данъчни цели, се начисляват социални вноски и удържки, които са предназначени да финансират схемата за социално осигуряване на тази държава членка.

По съдебните разноски

- 50 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

Член 14 от Протокола (№ 7) за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, приложен към Договора за ЕС, Договора за функционирането на ЕС и Договора за ЕОАЕ, както и разпоредбите на Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз относно общата социалноосигурителна схема на институциите на Съюза трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство, което предвижда, че върху доходите от недвижимо имущество, получени от

Длъжностно лице на Европейския съюз в държава членка, за която това лице е местно лице за данъчни цели, се начисляват социални вноски и удържки, които са предназначени да финансират схемата за социално осигуряване на тази държава членка.

Lenaerts	Tizzano	Silva de Lapuerta
Pešič	Bay Larsen	Berger
Prechal	Regan	Rosas
Toader	Safjan	Šváby
Jarašiūnas	Fernlund	Biltgen

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 10 май 2017 година.

Секретар
A. Calot Escobar

Председател
K. Lenaerts